

størrelse og karakter til en nærmere samlet forhandling, hvis der er enighed herom, mellem rigsdagens partier.

Jeg vil gerne, da der jo har været nogen offentlig debat, om dette spørgsmål, sige, at når jeg ikke har kunnet tiltræde nogen ændring på dette område i øjeblikket, skyldes det ikke blot de finansielle konsekvenser — dem kunne man jo, hvis man ønskede en forandring nu, naturligvis søge modvirket ved forandring i udskrivningslovens satser —, men også dette, at der jo har været en principiel drøftelse af hele spørgsmålet om forsikringsfradragene, deres størrelse og karakter i skatte- lovskommissionen. Der foreligger jo en betænkning, men der har ikke været enighed mellem alle de i skattelovskommissionen repræsenterede faktorer om spørgsmålet, og da det er et spørgsmål af betydelig principiel rækkevidde, er det naturligt, at det gøres til genstand for en samlet behandling, inden man skrider til en forandring af den nugældende tilstand.

Jeg er som sagt villig til at deltage i en sådan forhandling, hvis rigsdagens partier er enige om at ønske det.

Også i landstinget var vedtagelsen enstemmig.

---

11. Lov om udskrivning af indkomst- og formue- skatten til staten for skatteåret 1951—52. (Finansmini- ster *Thorvald Kristensen*). [A. sp. 5527. — C. sp. 1229 og 1411].

Fremsat i *folketinget* $27\frac{1}{2}$ (F. sp. 2448). 1. beh. $7\frac{2}{3}$ (F. sp. 2707). Partiernes ordførere: H. C. Hansen, Edvard Sørensen, Poul Møller, Axel Sørensen, Kjeldgaard Iversen og Alfred Jensen. 2. beh. $13\frac{1}{3}$ (F. sp. 2792). 3. beh. $14\frac{1}{3}$ (F. sp. 2875). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $15\frac{1}{3}$ (L. sp. 813). Partiernes ordførere: Johs. E. Larsen, Bovbjerg, Malchau, Gudiksen og Chr. Nielsen. 2. beh. $16\frac{1}{3}$ (L. sp. 826). 3. beh. $20\frac{1}{3}$ (L. sp. 839). *Loven stadfæstet 28. marts 1951.* (Lovt. nr. 138).

Loven er, bortset fra en enkelt ændring i § 2, stk. 1, i overensstemmelse med den for skatteåret 1950—51 gældende udskrivningslov (årbog 1949—50, side 143).

Udskrivningslovens § 2, stk. 1, har hidtil indeholdt den bestemmelse, at såfremt en skatteyder kunne godtgøre, at de ham for vedkommende skatteår som indkomst- og formue- skat til staten og den fælleskommunale udligningsfond samt